

Darbo grupės šilumos kainų mažinimo galimybėms nagrinėti posėdžio

PROTOKOLAS Nr. VM - 131

2011-11-10

Posėdis vyko: 2011-11-04 Šiaulių prekybos, pramonės ir amatų rūmų posėdžių salėje (Vilniaus g. 88, Šiauliai).

Posėdžio pirmininkas - Vytautas Kabaila.

Posėdžio sekretorė – Irena Bartušienė.

Posėdyje dalyvavo 12 Darbo grupės narių: Ona Vasiliauskienė, Bronia Račaitė, Elena Buivydaitė, Danutė Šniukienė, Danutė Čepaitienė, Teodora Narušienė, Irena Bartušienė, Stanislava Mikulėnienė, Vygandas Narušis, Stasė Rutkienė, Aldona Lengvinienė, Vytautas Kabaila.

Posėdyje taip pat dalyvavo šiauliečiai visuomenininkai: Stasys Laurinonis, Pranas Križevičius, Remvydas Ramonas, Bronislovas Gaižauskas, Eduardas Svirskis.

Posėdyje nedalyvavo 12 Darbo grupės narių: Jonas Šidlauskas, Ligita Bairamova, Mindaugas Skirius, Vida Stankūnienė, Gediminas Čerbauskas, Vytautas Mačiulaitis, Ignas Radžvilas, Algirdas Drevinskas, Vida Petraitienė, Teresė Gliubertienė, Birutė Kybartienė, Elvyra Užkuraitienė.

Susirinkimo darbotvarkės klausimai

1. Praėjusio posėdžio protokolo, naujai gautų ir išsiųstų dokumentų išdalinimas, susipažinimas su šiais dokumentais.

2. Lietuvos nacionalinės vartotojų federacijos Šiaulių regiono skyriaus kreipimosi į Šiaulių miesto savivaldybės tarybos narius aptarimas.

3. Šiaulių miesto savivaldybės merui įteiktų Darbo grupės 2011-10-28 prašymų ir mero 2011-10-28 potvarkio dėl darbo grupės šilumos kainų mažinimo galimybėms nagrinėti darbo termino pratęsimo trumpas aptarimas.

4. Darbo grupės atstovų 2011-10-28 įvykusio susitikimo su Šiaulių miesto savivaldybės meru aptarimas.

5. Darbo grupės narės Aldonos Lengvinienės pasisakymas dėl 2011-10-26 posėdyje priimto nutarimo išsiaiškinti ir informuoti Šiaulių miesto merą, visuomenę bei Prezidentę apie tai, kurios Lietuvos politinės partijos ir iš kurių Rusijos energetikos sektoriui priklausančių koncernų ėmė pinigų už tai, kad 20 metų priklausytume tik nuo vieno energetikos šaltinio iš Rytų.

6. Sekančio posėdžio data.

Svarstyti klausimai ir priimti nutarimai

1.

Darbo grupės nariams ir posėdyje dalyvaujantiems svečiams išdalinami šie dokumentai:

1. 2011-10-26 vykusio Darbo grupės posėdžio protokolo Nr. VM-125 kopija.

2. Lietuvos nacionalinės vartotojų federacijos Šiaulių regiono skyriaus kreipimosi į Šiaulių miesto savivaldybės tarybos narius kopija.

3. Šiaulių miesto savivaldybės merui skirto Darbo grupės 2011-10-28 prašymo „Dėl gamtinių dujų tiekimo sutarčių ir šių sutarčių sudarymo aplinkybių audito“ kopija.

4. Šiaulių miesto savivaldybės merui skirto Darbo grupės 2011-10-28 prašymo „Dėl Šiaulių termofikacinės elektrinės statybos“ kopija.

5. Šiaulių miesto savivaldybės merui skirto Darbo grupės 2011-10-28 prašymo „Dėl darbo grupės šilumos kainų mažinimo galimybėms nagrinėti darbo termino pratęsimo“ kopija.

6. Šiaulių miesto savivaldybės mero 2011-10-28 potvarkis Nr. M-159 dėl darbo grupės šilumos kainų mažinimo galimybės nagrinėti darbo termino pratęsimo.

Kadangi su aukščiau išvardytais dokumentais posėdžio dalyviai turėjo galimybę susipažinti likus 10 minučių iki posėdžio, tai papildomai susipažinimui skiriama 20 minučių.

Pasiteiraujama, ar niekas neturi pastabų dėl 2011-10-26 vykusio posėdžio protokolo Nr. VM-125 ir 2011-10-19 vykusio posėdžio protokolo Nr. VM-123.

Posėdžio dalyviai dėl aukščiau paminėtų protokolų pastabų neturi.

2.

Posėdžio dalyviai aptaria Lietuvos nacionalinės vartotojų federacijos Šiaulių regiono skyriaus kreipimąsi į Šiaulių miesto savivaldybės tarybos narius. Dr. Eduardas Svirskis, kaip vienas iš kreipimosi bendraautorių, pakomentuoja kreipimosi turinį.

Eduardas Svirskis. Jūsų daug įdėta darbo, bet rezultatas nenusakomas. Jūsų niekas neprileidžia prie pirminių šaltinių. Tai įstatymo pažeidimas. Sąnaudos kurui gaminti turi būti detalizuotos ir tai turi būti prieinama ne tik jums – tai turi būti skelbiama ir internete.

Aš darbuojuosi su vandentikiu, su atliekų centru, kitomis savivaldybės įmonėmis.

Šiaulių miesto savivaldybės įmonės priklauso mums, miesto gyventojams. Jeigu šeimininkas žąsimis nesirūpina, tai piemuojas būtinais pragany. Mes, kaip šeimininkai, į savo turtą irgi aplaidžiai žiūrime, atseit valdiškas.

Net miesto tarybos nariai neprieina prie turto valdymo. Jei savivaldybė turi daugiau nei pusę akcijų, turi būti sudaryta stebėtojų taryba. Kada nėra stebėtojų tarybos, įmonės vadovybė pati susiformuoja valdybą. Mes esame už tai, kad būtų atkurtos stebėtojų tarybos. Tokia yra kreipimosi esmė. Atsakymus kol kas gavome tik iš trijų tarybos narių: Karalevičiaus, Visocko ir ...

Jei miesto taryba nedirba, tai patys išsirinkime merą ir jis bus už viską atsakingas.

Remvydas Ramonas. Savivaldybės įmonėse yra labai daug betvarkės ir savivalės.

Eduardas Svirskis. Įmonėse nuostoliai yra didžiuliai, bet niekas nereikalauja atsakomybės, nes arba nenorima, arba nesuprantama. Įstatymai yra, bet niekas nekontroliuoja kaip jie vykdomi. Todėl ir kviečiu pamąstymui dėl stebėtojų tarybos institucijos atstatymo.

Ona Vasiliauskienė. Reikia pasikviesti savivaldybės administracijos direktorių Vladą Damulevičių ir paklausti jo – kodėl taip yra?

Pirmininkas. Galėsime pasikviesti, jeigu nuo šilumos kainų nagrinėjimo liks laisvo laiko, bet kol kas nelieka. Pasikviesime vėliau. Malonu, kad tarp tokių specialistų ir mokslo žmonių kreipimąsi pirmasis pasirašo mūsų Darbo grupės narys Algirdas Drevinskas. Kas iš posėdžio dalyvių būtų už tai, kad palaikytume Nacionalinės vartotojų federacijos Šiaulių regiono skyriaus kreipimąsi?

Vygandas Narušis. Būtinais reikia palaikyti. Puiki iniciatyva.

Visi posėdžio dalyviai vienbalsiai pritaria pasiūlymui palaikyti Nacionalinės vartotojų federacijos Šiaulių regiono skyriaus kreipimąsi į Šiaulių miesto savivaldybės tarybos narius.

Pirmininkas. Mes visi, gerbiamas Eduardai, kaip matote, pritariame kreipimosi tekstui. Sakykite, kaip mes galėtume daugiau prisidėti prie Jūsų iniciatyvos?

Eduardas Svirskis. Ačiū už pritarimą ir pasiūlytą paramą. Bet kol kas palaukime ir pasižiūrėkime, kokie bus atsakymai iš likusių miesto tarybos narių. Tuos, kurie parodys gerą valią, galėsime pasikviesti ir su jais viską aptarti. O dabar atsiprašau, nes, kaip jau minėjau, turiu išvykti į kitą susitikimą, kuris numatytas 17 val.

Eduardas Svirskis išvyksta iš posėdžio.

3.

Trumpai aptariami Šiaulių miesto savivaldybės merui 2011-10-28 įteikti šie dokumentai:

1. Darbo grupės 2011-10-28 prašymas „Dėl gamtinių dujų tiekimo sutarčių ir šių sutarčių sudarymo aplinkybių audito“.

2. Darbo grupės 2011-10-28 prašymas „Dėl Šiaulių termofikacinės elektrinės statybos“.

3. Darbo grupės 2011-10-28 prašymas „Dėl darbo grupės šilumos kainų mažinimo galimybės nagrinėti darbo termino pratęsimo“.

Taip pat aptariamas mero 2011-10-28 potvarkis dėl darbo grupės šilumos kainų mažinimo galimybės nagrinėti darbo termino pratęsimo.

Posėdžio dalyviai laiko, kad prašymai atitinka Darbo grupės nuomonę bei nutarimus prašymuose išdėstytais klausimais.

Posėdžio dalyviai teigiamai įvertina mero potvarkį pratęsti darbo grupės šilumos kainų mažinimo galimybės nagrinėti darbo terminą.

Tai galima suprasti ir kaip mero ketinimą atsižvelgti į visuomenininkų siūlymus kaip reikėtų spręsti miesto šilumos ūkio problemas.

Todėl, posėdžio dalyvių nuomone, reikėtų palaukti mero atsakymų į pateiktus prašymus ir išvadų 2-ąją dalį. Jei meras palaikys visuomenininkus, šilumos vartotojų naudai bus galima nuveikti daug daugiau.

4.

Darbo grupės atstovų Vygando Narušio, Jono Šidlausko, Aldonos Lengvinienės ir Vytauto Kabailos 2011-10-28 įvykusio susitikimo su Šiaulių miesto savivaldybės meru Justinu Sartausku aptarimas.

Pirmininkas. Kadangi Jonas Šidlauskas, matyt, dėl darbo reikalų šiandieną nebesuspės į posėdį, tai apie praėjusį penktadienį vykusį susitikimą su miesto meru mums papasakos Aldona Lengvinienė ir Vygandas Narušis. Prašom. Kuris pirmas?

Vygandas Narušis. Kol Aldona dar varto savo užrašus, pradėsiu aš. Kai pristatėme savo prašymą spręsti klausimą dėl termofikacinės elektrinės statybos stabdymo, tai iš mero reakcijos supratome, kad toks mūsų prašymas jam buvo gal ir netikėtas.

Meras parodė Lietuvos dujų asociacijos informacinį leidinį, kuriame spalvotai pavaizduota, kaip gamtinių dujų tarifai nebuitiniams mūsų šalies vartotojams, suvartojantiems daugiau nei 1 mln. kubų per metus, nesiekia net Europos Sąjungos šalių vidurkio. Tokiems nebuitiniams vartotojams priskiriama ir „Šiaulių energija“.

Mes turėjome informaciją, kad gamtinių dujų kaina Lietuvai yra viena didžiausių Rytų bei Vidurio Europoje ir yra 60 – 80 Lt už tūkstantį kubinių metrų didesnė nei Latvijai ir Estijai. Meras rėmėsi leidiniu, kurį jam, neseniai viešėjęs Šiauliuose, paliko „Lietuvos dujų“ generalinis direktorius. Mes atkreipėme mero dėmesį į tai, kad paminėtame leidinyje nesimato, ar dujų kaina nebuitiniams mūsų šalies vartotojams įvertinta kartu su dujų kaina Jonavos „Achemai“ bei Kauno termofikacinei elektrinei, kurios dujas iš Rusijos pigiau gauna pagal atskiras sutartis.

Reikėtų šio informacinio leidinio duomenis panagrinėti giliau ir išsiaiškinti kaip jie atitinka tikrovę. Gal dujininkai sako merui ne taip, kaip viskas yra?

Matau, kad kalbėti jau pasirengusi Aldona. Ji gal plačiau apie viską papasakos. Prašom, Aldona.

Aldona Lengvinienė. Kaip jau buvo minėta, meras palankiai pasižiūrėjo į mūsų prašymą pratęsti darbo terminą ir šį terminą pratęsė, tačiau pasakė, kad termofikacinės elektrinės statyba yra ekonomiškai pagrįsta, kad elektrinę, kuri jau beveik pastatyta, reikia baigti statyti. Meras sakė matęs termofikacinės elektrinės ekonominio pagrindimo maždaug 15 lapų medžiagą. Mes išreiškėme susirūpinimą, kad elektrinės milijonai, nesėkmės atveju, guls ant šilumos vartotojų pečių. Pasakėme, kad geriau būtų turėti 54 mln. Lt, kurie jau išleisti, nuostolių, bet ne 106 ar 122 mln. Lt nuostolių.

Meras patvirtino, kad 2010-02-11 buvo pasirašyta termofikacinės elektrinės statybos 122 mln. Lt vertės sutartis, bet, pasak jo, per krizę atpigus statybos darbams, buvo surengtas naujas konkursas ir buvo pasirašyta nauja 106 mln. Lt vertės sutartis.

Į prašymą savivaldybės tinklalapyje patalpinti mūsų parengtas išvadas ir informaciją apie Darbo grupės veiklą, meras atsakė, kad mūsų išvados yra ne auditorių, ne specialistų išvados, o tik visuomenininkų išvados. Tokių išvadų savivaldybė neskelbia. Tik nepasakė, kur jas deda. Vėliau meras pasakė, kad dėl tokio mūsų prašymo pagalvos.

Į mūsų prašymą padėti savivaldybėje surengti spaudos konferenciją ir leisti Darbo grupės išvadas pristatyti visuomenei bei žiniasklaidai, meras atsakė, kad apie tai bus galima pakalbėti vėliau, kada mūsų išvadas įvertins savivaldybės specialistai.

Dėl dujų sutarčių, dujų pirkimo bei kainų meras pasakė, kad to klausimo nereikėtų politizuoti. Mes paaiškinome, kad klausimą ne mes politizuojame, o politikai, kurie iš energetikų rinkimams ima pinigus ir taip politiką suriša su privačiu verslu, taip pat ir dujų tiekimo verslu.

Mero nuomone, nėra blogai, kad „Gazpromas“ mums duoda dujų, nes jų neužtenka net vokiečiams, kad Vokietijoje naujai statomų namų savininkai net konkuruoja tarpusavyje dėl galimybės prisijungti prie dujų tinklų. Mums, pasak mero, reikėtų pirmiausia džiaugtis tuo, kad dujų gauname ir jų turime.

Meras sakė, kad esame visiškai priklausomi ne tik nuo rusiškų dujų, bet ir nuo rusiškos elektros, nes savo elektros mums neužtektų, jeigu jos negautume iš Rusijos.

Meras dar pasakė, kad suskystintų dujų terminalas realiai bus skirtas avariniams atvejams, o pirsime vis tiek rusiškas dujas. Terminalo dujų kaina negalės konkuruoti su „Gazpromo“ dujų kaina.

Savivaldybės politikų nuomonė „Gazpromo“ naudai buvo palenkta tikriausiai po neseniai įvykusio „Lietuvos dujų“ generalinio direktoriaus Valentukevičiaus vizito į Šiaulius.

Meras pasakė, kad mūsų medžiagą duos peržiūrėti savivaldybės specialistams. Susitikimui baigiantis pakviečiau merą apsilankyti mūsų posėdyje. Meras neprižadėjo, bet ir neatsisakė. Pasakė: „Galbūt“.

Ona Vasiliauskienė. Meras tikriausiai turi kažkokį interesą, jeigu taip kalba.

Vygandas Narušis. Iš mero neišgirdome, kad reikia pradėti vieną kartą derėtis dėl gamtinių dujų kainų.

Stanislava Mikulėnienė. Jei partijos gauna iš „Gazpromo“ gerą atkātą, tai kaip čia dabar ims ir pradės derėtis.

Ona Vasiliauskienė. Tai buvo merui kaip ir perspėjimas, kad politikams nebegalima toliau taip neatsakingai mieste ūkininkauti.

Stanislava Mikulėnienė. Gal nors kartą supras, kad visuomenė daug ką mato ir daugiau nebetylės.

Aldona Lengvinienė. Reikėtų, kad meras pats susipažintų su mūsų medžiaga.

Vygandas Narušis. Kad tik nemutylėtų visko. Kad tik nepagalvotų - praeis kiek laiko ir viskas pasimirš.

Aldona Lengvinienė. Mes buvome „Šiaulių energijoje“, matėme, kad statyba dar nebaigiama, dar tik įpusėjusi. Mums niekas negalėjo parodyti naujų įrengimų. Tikriausiai todėl, kad jie dar net nebuvo atvežti. Geriau netekti 54 mln. Lt, negu 106 ar 122 mln. Lt.

Remvydas Ramonas. Tokios paskolos elektrinės statybai gali net ir iki dešpinigių privesti.

Danutė Šniukienė. Viskas daroma, kad miestas būtų kuo greičiau praskolintas ir sužlugdytas.

Vygandas Narušis. Banko procentai 122 mln. Lt sumą kasmet dar didins. Kiek kainuos iš viso – niekas negali pasakyti.

Stasė Rutkienė. Meras turėtų išspręsti mūsų iškeltus klausimus. Man atrodo, kad išspręs. Jis nėra blogas žmogus.

Irena Bartušienė. Kai kuriuos klausimus mūsų meras turėtų spręsti ne vienas, juos visi Lietuvos merai turėtų spręsti kartu.

Vygandas Narušis. Merai priklauso skirtingoms politinėms partijoms ir jie tarpusavyje nesusitars.

Aldona Lengvinienė. Bet kad darbo terminą pratęsė meras, tai yra gerai, geras ženklas.

Vygandas Narušis. Įvertino mūsų darbą. O galėjo termino ir nepratęsti. Visko galėjo būti.

Aldona Lengvinienė. Pratęsimas – geranoriškas žingsnis. Galima tikėtis, kad meras taip pat turi minčių sutvarkyti miesto šilumos ūkį.

Vygandas Narušis. Radviliškis už 9 mln. Lt pasistatė modernią 10 MW biokuro kūrenamą katilinę. Jei Europos Sąjunga dengia 18 mln. Lt, tai už 36 mln. Lt galėjome pasistatyti mažiausiai 3 tokias katilines. Bent apie tai reikėjo pagalvoti, pasitarti su specialistais, su visuomene. Už 12 mln. Lt vieną 10 MW biokuro katilinę tikrai galėjome pastatyti.

Aldona Lengvinienė. Dar nesumontuotą termofikacinę įrangą galima būtų parduoti kad ir tiems patiems vokiečiams, kuriems trūksta „Gazpromo“ dujų. Tik kažin ar jie už tokią kainą pirks.

Pirmininkas. Kokie būtų pasiūlymai dėl visuomenės ir žiniasklaidos supažindinimo su Darbo grupės parengtomis išvadomis dėl šilumos kainų mažinimo galimybių?

Aldona Lengvinienė. Reiktų palaukti atsakymo iš mero. Kitaip iš mūsų pusės būtų netaktiška. Išgirskime ir mero nuomonę. Ir ne tik nuomonę, nes meras, panašų, kad imsis ir reikalingų veiksnių įvesti tvarką šilumos ūkyje. Kitaip nebūtų pratęsęs mūsų darbo termino.

Vygandas Narušis. Reikia palaukti.

Pirmininkas. Jonas man sakė, kad jo irgi tokia nuomonė. Kokia būtų kitų nuomonė?

Posėdžio dalyviai pasisako už tai, kad visuomenę ir žiniasklaidą viešai supažindinti su Darbo grupės parengtomis išvadomis reiktų po to, kai su šiomis išvadomis išsamiai susipažins ir dėl jų savo nuomonę pateiks savivaldybės meras.

Pirmininkas. Lauksime mero atsakymo ir ryžtingesnių veiksnių, o mes, ir kaip Darbo grupė, ir kaip šilumos vartotojai, jam padėsime. Jei tik mūsų pagalba jam bus reikalinga.

5.

Darbo grupės narės Aldonos Lengvinienės pasisakymas dėl 2011-10-26 posėdyje priimto nutarimo išsiaiškinti ir informuoti Šiaulių miesto merą, visuomenę bei Prezidentę apie tai, kurios Lietuvos politinės partijos ir iš kurių Rusijos energetikos sektoriui priklausančių koncernų ėmė pinigus už tai, kad 20 metų priklausytume tik nuo vieno energetikos šaltinio iš Rytų.

Aldona Lengvinienė. Praėjusį posėdį kalbėjome, kad Prezidentei reikia įrodymų apie Rusijos energetikos sektoriaus vykdomą Lietuvos politinių partijų finansavimą. Ta tema ir pasisakysiu.

Buvo pas mus akcinės bendrovės „Šiaulių energija“ atstovai, kurie į mūsų klausimus atsakė, kad gamtines dujas įmonei tiekia akcinė bendrovė „Lietuvos dujos“ ir uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“.

Kad visi prisimintumėte, per rankas persiūsiu posėdžio protokolą Nr. VM-31, 2011-04-22. Po to protokolą gražinkite man.

Iš savivaldybės gautame akcinės bendrovės „Šiaulių energija“ kreditorių sąrašė (2010-12-31) nurodyta, kad įmonė akcinei bendrovei „Lietuvos dujos“ už dujas yra skolinga 5 564 953 Lt, o uždarojai akcinei bendrovei „Dujotekana“ už dujas yra skolinga 3 336 009 Lt.

Nekyla abejonių, kad akcinė bendrovė „Šiaulių energija“ gamtines dujas perka iš akcinės bendrovės „Lietuvos dujos“ ir uždarosios akcinės bendrovės „Dujotekana“, nors savivaldybės Ekonomikos skyrius mums šių faktų raštu ir nepatvirtina.

Kas yra „Lietuvos dujos“ ir kas yra „Dujotekana“? Apie šias abi įmones visiems pateikiu daugią internete skelbiamą informaciją.

Šiuo atveju prašau atkreipti dėmesį į tai, kas yra akcinės bendrovės „Lietuvos dujos“ akcininkai, kurie yra įvardyti teksto apatinėje dalyje: Vokietijos bendrovė ar konsorciumas „E.ON Ruhrgas International AG“ nuosavybės teise valdo 38,9 % akcijų, Rusijos atviroji akcinė bendrovė „Gazprom“ – 37,1 % akcijų, Valstybės turto fondas arba LR Vyriausybė – 17,7 % akcijų, įvairūs fiziniai bei juridiniai asmenys – 6,3 % akcijų.

Mums šiuo atveju yra aktualu, kad valstybei nuosavybės teise dar tebeprisklause 17,7 % akcinės bendrovės „Lietuvos dujos“ akcijų.

Kitame lape yra aprašyta uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“. Apie šią bendrovę daug prirašyta, bet apie jos akcininkus nutylima. Iš kitų viešai prieinamų šaltinių žinome tik tiek, kad šioje bendrovėje nėra valstybės kapitalo.

Tekste, kurį turite po ranka, nurodyta, kad uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“ yra lietuviška energetikos bendrovė. Čia būtų verta giliau susimąstyti – ar iš tikrųjų „Dujotekana“ yra lietuviška energetikos bendrovė, ar lietuviai šią bendrovę sukūrė, ją valdo ir ją kontroliuoja?

Tame pačiame tekste nurodyta, jog uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“ ir akcinė bendrovė „Lietuvos dujos“ dujas tiekia atitinkamai su 17 ir 15 proc. antkainiais, kai Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos siūloma dujininkų pelno marža yra 7 – 8 proc.

Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad didmeninėje prekyboje, kur apyvarta skaičiuojama šimtais milijonų, antkainis laikomas geru, jei sudaro 1 ar 2 proc., o jei sudaro 3 – 5 proc., laikomas labai geru. Tokių antkainių, kaip 7 – 8 proc., tuo labiau 17 - 15 proc., įprastiniame versle nebūna, dėl tokių antkainių galima susitarti tik su nerūpestingo pirkėjo nesąžiningu patikėtiniu.

Kodėl mes, dujų ir šilumos vartotojai, iš „Gazproma“ jau ir taip per brangias dujas pirkti turime per tarpininkus ir dar su 17 ar 15 proc. antkainiu?

Kadangi sąnaudos dujiniam kurui sudaro 2/3 šilumos gamybos sąnaudų, tai, mano skaičiavimais, dėl dujų paminėtų 17 ir 15 proc. antkainių šilumos kaina šilumos vartotojams padidėja ne mažiau kaip 10 proc.

Atsisakykime nereikalingų dujų tiekimo tarpininkų ir šiluma bus beveik 3 ct/kWh pigesnė.

Kas ir kaip moka mūsų politikams už tai, kad dujos Lietuvai jau 20 metų būtų perkamos tik iš Rusijos? Mūsų politikams galima mokėti asmeniškai, finansuojant jų kontroliuojamas visuomenines organizacijas ar jų vardais pavadintus visuomeninius fondus, remiant politines partijas.

Mums, kaip piliečiams ir rinkėjams, dalinai prieinama informacija tik apie politinių partijų finansavimą. Todėl, atsiliepiant į Prezidentės žodžius, siūlyčiau pagal galimybes pasigilinti į politinių partijų finansavimo šaltinius.

Kas, „Gazproma“ pavedimu, galėtų finansuoti mūsų politines partijas - akcinė bendrovė „Lietuvos dujos“ ar uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“?

Į šį klausimą gali atsakyti Politinių partijų ir politinių kampanijų finansavimo bei finansavimo kontrolės įstatymas, kurio 12 str. 1 d. 4 punkte numatyta, kad aukoti politinėms partijoms turi teisę Lietuvos Respublikoje registruoti privatūs juridiniai asmenys, kurių įstatiniame kapitale nėra valstybės ar savivaldybės kapitalo. Pagal šį įstatymą politinėms partijoms aukoti gali tik privatūs juridiniai asmenys.

Cituoju dienraštį „Respublika“ (straipsnis „Dujotekana“ - maža, bet galinga“, 2005-01-31): „Dujotekanos“ savininkai neskelbiami, tačiau, redakcijos žiniomis, ši bendrovė priklauso jos prezidentui R. Stoniui“.

Vadinasi, „Gazpromas“ mūsų politines partijas finansuoti gali tik per uždaroją akcinę bendrovę „Dujotekana“, kurioje nėra valstybės kapitalo. Todėl ir siūlau pasidomėti būtent šia rusiškų dujų tiekimo tarpininke.

Pirmininkas. Jei norime padėti Prezidentei surinkti duomenis apie tai, kaip Rusijos energetikos sektorius maitina Lietuvos politines partijas, kurią iš dviejų bendrovių siūlytumėte patyrinėti – „Lietuvos dujas“ ar „Dujotekana“?

Danutė Šniukienė. „Lietuvos dujas“ – jos svarbesnės.

Aldona Lengvinienė. Bet jos negali finansuoti politikų, nes turi valstybės kapitalo.

Vygandas Narušis. „Dujotekana“.

Stanislava Mikulėnienė. „Dujotekana“.

Irena Bartušienė. Visi už „Dujotekana“.

Aldona Lengvinienė. Tą 17 proc. antkainį, apie kurį kalbėjau, „Dujotekana“ gali skirti politinių partijų finansavimui. Vartotojai galvoja, kad už šilumą ir dujas taip brangiai moka „Gazpromui“, o iš tikrųjų moka ne vien tik „Gazpromui“, bet ir savo išrinktiems politikams. Politikams nebeužtenka vien mūsų balsų per rinkimus – jiems dar reikia ir mūsų už šilumą suneštų pinigų.

Bronia Račaitė. Politikams irgi gyventi reikia.

Aldona Lengvinienė. Gal kas nors galėtų iki kito penktadienio internete pasižiūrėti, ar uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“ iš tiesų finansuoja Lietuvos politines partijas? Reikėtų įsitikinti, ar mūsų politinės partijos iš tikrųjų minta iš to 17 proc. dujų antkainio, kurį mes sunešame „Dujotekana“?

Paminėtame „Respublikos“ straipsnyje rašoma, kad „Dujotekana“ yra susijusi su Rusijos koncernu „Gazprom“, o jos prezidentas laikomas „Gazproma“ vietininku Lietuvoje.

Iš šio straipsnio, o taip pat iš kitos viešai skelbtos informacijos galima susidaryti nuomonę, kad uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“ faktiškai yra Rusijos koncerno „Gazprom“ bendrovė.

Dar pacituosiu dienraštį „Lietuvos rytas“ (straipsnis „Dujų rinką augina tik šaltos žiemos“, 2011-02-24): „Dujų tiekimo versle tebesigalynėja tik du žaidėjai – „Lietuvos dujos“ ir „Dujotekana“. Abi bendrovės priklauso „Gazprom“. /.../. Šios bendrovės vienintelės dalyvauja konkursuose tiekti dujas šiluminėms elektrinėms, o laimėtoją lemia mažesnė pasiūlyta kaina.“

Šis straipsnis taip pat patvirtina, kad uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“, nors Lietuvoje yra įregistruota, bet veikia kaip Rusijos koncerno „Gazprom“ bendrovė.

Tarnybos tokių faktų specialiai nepateikia nei Prezidentei, nei visuomenei.

Pirmininkas. Kaip kiti galvoja - „Dujotekana“ reikėtų laikyti lietuviška ar rusiška įmone?

Elena Buivydyaitė. „Dujotekana“ yra rusiška įmonė. Nesvarbu, kad yra įregistruota ir veikia Lietuvoje.

Danutė Šniukienė. Tikrai ne lietuviška, nors pati kaip lietuviška bando prisistatyti.

Danutė Šniukienė. Rusų bendrovė.

Irena Bartušienė. Rusų.

Ona Vasiliauskienė. „Dujotekana“ tarnauja „Gazpromui“. Kaip ji gali būti lietuviška?

Stasė Rutkienė. Tarnauja Ivano vamzdžiui.

Danutė Šniukienė. Tai svetimkūnis Lietuvoje. Taip ir vadinkime.

Remvydas Ramonas. Rusų dujas Lietuvoje realizuojanti įmonė. Tai „Gazprom“ politinis ir prekybinis kioskas Lietuvoje.

Aldona Lengvinienė. Ir politikai tai mato, bet patys nieko nepasakys apie katilą, iš kurio semia.

Irena Bartušienė. Manau, kad Prezidentei visa tai žinoma, tačiau jai reikia duomenų iš visuomenės. Ir „Lietuvos dujos“, ir „Dujotekana“ yra „Gazprom“ bendrovės. Ne be reikalo taip apie jas rašo „Lietuvos rytas“.

Stanislava Mikulėnienė. Politinės partijos rengia sau balius už pinigus, kuriuos žmonės moka už dujas ir šildymą. Kalbėjaisi su viena pažįstama iš Prunskienės partijos. Sakė, kad ilsėjosi Anglijoje.

Vygandas Narušis. Čia nieko nuostabaus. Daugiau pinigų gaunantys politikai važiuoja pailsėti į Tailandą. Sako, kad ten tai bent poilsis. Net Seimo posėdžius palieka.

Ona Vasiliauskienė. Iki Seimo rinkimų visas politines partijas, kurias už nedorus darbus maitina „Gazpromas“, reikėtų paviešinti. Kad jos daugiau nebeapgaužintų rinkėjų.

Pirmininkas. Ačiū už pasisakymus ir nuomones. Šios dienos posėdį jau reikia baigti. Ir taip užtrukome pustrėčios valandos. Nepamirškite Aldonos prašymo internete paieškoti duomenų apie tai, kaip uždaroji akcinė bendrovė „Dujotekana“ finansuoja Lietuvos politines partijas. Jei kas nors aptiks tokių duomenų, su jais reikės supažindinti ir Prezidentę. Naujus duomenis apie dujininkų vykdomą politinių partijų finansavimą aptarsime kitą penktadienį.

6.

Sekantis Darbo grupės posėdis vyks 2011-11-11 (penktadienį), 16.00 val.

Priedai:

1. Lietuvos nacionalinės vartotojų federacijos Šiaulių regiono skyriaus kreipimosi į Šiaulių miesto savivaldybės tarybos narius kopija.

2. Internete viešai skelbiama informacija apie akcinę bendrovę „Lietuvos dujos“.

3. Internete viešai skelbiama informacija apie uždaroją akcinę bendrovę „Dujotekana“.

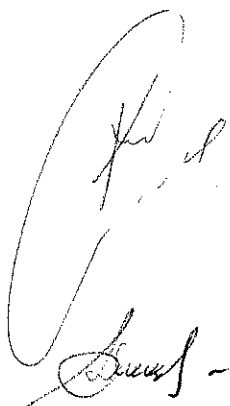
4. Dienraštyje „Respublika“ 2005-01-31 išspausdinto straipsnio „Dujotekana“ - maža, bet galinga“ kopija.

5. Dienraštyje „Lietuvos rytas“ 2011-02-24 išspausdinto straipsnio „Dujų rinką augina tik šaltos žiemos“ kopija.

Pastaba. Pastebėjus posėdžio protokole netikslumus ar neatitikimus reikia kuo skubiau pateikti pastabas dėl posėdžio protokolo.

Posėdžio pirmininkas
Vytautas Kabaila

Posėdžio sekretorė
Irena Bartušienė

Two handwritten signatures in black ink. The top signature is a cursive signature, likely of Vytautas Kabaila. The bottom signature is also cursive, likely of Irena Bartušienė, and ends with a horizontal dash.